

DOM IN SVET.

Zabavi in pouku.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

Štev. 9.

V Ljubljani, 20. septembra 1888.

Leto I.

Brez sadú.

Saprt si, deček, v tesen stan;
A zunaj se odklepa
Brezmejen dom, priroda lepa;
Ljudij veselih zbor glasán
Hítí v ta dom čez hrib in plan . . .
Ti zreš kopněč v zelenje bodro,
V nebá strmiš poslopje modro,
Poslušáš petje drobnih ptic
In umeš njih vabeči klic!
Kako je vse življenja polno,
In oh! kako lepó!
Na sredi cvetnih trat
Igrá se rod vesel in mlad,
A tebi je okó solznó,
In mraz ti stresa truplo bolno!
Ta svetli žar,
Ki svet vesoljni greje,
Nikdar ne greje te, nikdar!

Ljubezen slepa ne umeje,
Da krepki zrak
Okrepčal trup bi tvoj šibák!
O, deček ti, uboga stvar,
Roditeljev skrbi ljubeče
Življenja ne dadé ti sreče . . .
In če ti dojde kdaj prostost,
Kakó li gledal boš v mladost?
O, takrat, kdo pač vé:
Zapró ti še — srcé!
Zapró srcé uzorom svetim,
Zapró duha čutilom vnetim,
In to največje bo gorjé! . . .
Mladost je tvoja brez cvetú,
In če se vendar bo razvíla,
Življenje bo rodila —
Življenje prazno, brez sadú!

A. Funtek.

Lepi dol.

(Nadaljevanje.)

XII. Rejenec.

Kadar popotnik premaga težave in pride na vrh visoke gore, raz katero ima lep razgled daleč na okoli, takrat mu začne

srce hitreje bítí, prsi se širijo, čuti se nekako višjega nad tem, kar je bil preje. Tako se je zdelo tudi našima naseljen-cema, ko sta premagavši trdo naravo gledala in uživala svojega truda sad in